

Land! Land! Hør Herrens ord! Jer. 22, 29

Menighetsblad

for Spydeberg, Hovin og Heli

Nr. 5

M AI 1951

5. årgang

Vår - Høst

Vi har nettopp feiret pinse. Det har begynt å spire og gro ute på markene. Våren holder sitt inntog. Det er en travel tid. Åkeren må harves og gjødsles og kornet såes i rett tid, om det skal bli god høst. Og det er vi alle interessert i. I grunnen er vi avhengige av høsten alle sammen. Slik er det ute i naturen. På liknende måte også i åndens verden. — Men er vi alle like interesserte når det gjelder hjertets jordbunn, såtid og innhøstning der?

Ett er i hvertfall sikkert: Den åndelige verden er like så viktig som den materielle, ja, enda mer betydningsfull. Det åndelige er det første. Således burde det også praktiseres i ditt og mitt liv. Først da kan alt utvikle seg på riktig måte.

Just fordi så mange mennesker har snudd opp—ned på dette, er forholdene i vår verden blitt i den grad vanskelige som vi alle kjenner til.

Det gjelder derfor å komme «på rett kjøll» igjen. Og det skjer bare ved å la det åndelige få førsteplassen, ved å gjøre alvor av å høre Guds ord og innrette oss etter det. Der—som den enkelte av oss og folkene ikke vil gjøre det, må resultatet bli deretter — dårlig.

Gud gir i sitt ord klar beskjed, så vi har intet å undskylde oss med.

I dag vil han minne oss om det enkle faktum slik som det er uttrykt i Gal. 6, 7b:

«Hva et menneske sår, det skal han og høste.»

Der er full lovmessighet også i åndens verden. Det som du og jeg sår i vårt liv, får vi høste igjen — kanskje mange fold — når den store oppgjørsdagen kommer. Den som sår i sitt kjøtt, skal høste fordervelse av kjøttet. Gal. 6, 8a. Den altså som forakter Guds tale og ikke vil innrette seg etter hans ord, og således lever i likegyldighet og sløvhet overfor de åndelige og evige verdier som Gud møter oss med i Ordet, vil høste på samme måte i sin tid — og bli utenfor Guds rike også i evigheten. Den som ikke vil ta imot Guds gave i Jesus Kristus i dette liv, får lov til å seile sin egen kurs, men må da også være klar over at han må fortsette på samme måte gjennom hele evigheten. — Den derimot som sår i ånden, sår den gode sed og gjør Guds vilje, skal høste evig liv av ånden. Han skal altså nå fram til det mål som Gud har satt for livet. Han skal høste rik vel—signelse og få fortsette hos Gud i den evige salighet.

Ingen av oss burde være i tvil om hva vi skulle velge av disse to alternativer. Men det er ikke nok å vite veien, vi må også gå den om vi skal nå fram til målet.

La oss da velge det gode, velge Jesus Kristus, og så den gode sed mens det ennå er såtid, så skal vi få en god høst ved Guds store nåde.

Menneskets avstamning

Torsdag den 8. mars hadde Spydeberg Folkeakademi besøk av professor Anatol Heintz som holdt foredrag med lysbilleder om Menneskenes avstamning.

Det oppsatte emne var ganske aktuelt, og professor Heintz er jo også kjent fra sine radiotaler. Likevel var det ikke svært mange som hadde funnet veien til Forsamlingshuset den kveld.

Professoren viste lysbilleder av mange av de fund som er gjort i tidens løp og redegjorde for vitenskapen syn på forskjellige arter av aper som synes å stå mennesket nærmest især i benbygning — og den utvikling som de har gjennomgått i årtuseners frematskriden. Han viste også noen av de eldste menneskefunn og sammenliknet aper og mennesker.

Det skal straks fremheves at professor Heintz var ganske sympatisk i sine uttalelser. Mot slutten av sitt foredrag framholdt han endog meget sterkt og klart at det ikke behøvde å være noen motsetning mellom denne utviklingslære og religionen. Den bibelske skapelsesberetning fremhever jo Gud som skaperen av alt, dermed av alt levende, både små og store vesener, planter og dyr, og som toppstykket på det hele skapte Han mennesket.

Om mennesket står det at Gud blåste livets ånde i dets nese, og mennesket ble til en levende sjel. Gud skapte altså mennesket som et åndsvesen og i sitt eget billede. Og just her står vi ved det særpregede hos mennesket, det som hever det opp over dyrene. Dette kan ikke vitenskapsmennene bevise eller motbevise ved alle de gamle fund som er gjort eller kan bli gjort i fremtiden.

Vitenskapsmennene kan måle og veie, fotografere og registrere funnene fra gammel tid — og det er vel og bra, men det vesentlige — det som gjør mennesket til menneske, det som hever det opp over dyrene — sjelen ånden, kan de ikke måle og veie.

Det er også interessant å legge merke til at virkelige vitenskapsmenn i vår tid er blitt nokså forsiktige med å påstå det som de ikke kan kontrollere. Dersom vitenskapen går lenger enn til det den kan undersøke og kontrollere, går den ut over sin egen kompetanse, og det blir ikke lenger virkelig vitenskap, men en hypotese, en påstand som ikke kan bevises. Dette blir da en slags tro eller nærmest vantro, hvis den forkaster eller nekter Guds åpenbaring i vår Bibel. Det finnes således vantro og troende vitenskapsmenn. Ingen må derfor la seg blende av vitenskapen og tenke at alt som vitenskapen i dag kan godkjenne, det er å stole på, det kan en bygge på i liv og i død. Nei, på ingen måte! I historiens løp har det vist seg om igjen og om igjen at vitenskapsmennene må revidere sin oppfatning. Det som gjaldt for

å være god vitenskap i gammel tid, viste seg senere å være feilaktig. Og på samme måte har det gått den ene gangen etter den andre. På liknende måte vil det temmelig sikkert komme til å gå også i fremtiden. Derfor kan vi ikke bygge vår tro og vårt evighetshåp på vitenskapens resultater, men alene på Guds faste grunnvold i Jesus Kristus. — Dog ikke så å forstå at vi skal forakte vitenskapen. På ingen måte. Den skal holdes i akt og ære. Men vi skal huske på at den ikke har nådd det fulkomne på alle felter. Den ekte vitenskap søker alltid sannheten. Men verden og livet er i den grad komplisert at endog vitenskapsmannen, selv den beste, bare ser stykkevis og forstår stykkevis.

Mellom den ekte vitenskap og kristendommen skulle der derfor være god forståelse og intimt samarbeid. Vi søker på begge felter å vinne frem til større klarhet og grundigere sannhetserkjennelse.

Den som ærlig søker sannheten og bøyer seg i erkjennelse av sannheten etterhvert som han får se den, vil sikkert også møte Gud. Den som da sier ja til sannheten og til Gud, blir frelst.

Menighetenes årsfest

Menighetenes tradisjonelle årsfest ble denne gang avholdt i Spydeberg kirke og skole søndag den 29. april. Det var godt vær, og tilslutningen til festen var riktig bra. Det kom busser med festfolk fra Svenneby, Stegen og Enga samt en stor bil fra Heli. Adkomsten til festplassen var således ganske lett. Det hører jo med til tiden.

Festen tok til med gudstjeneste i kirken kl. 17. Der var det taler av prosten og soknepresten. Dessuten var det sang av Heiers kor fra Rakkestad. Prosten talte om håpet, det levende håp som en gang skal bli til virkelighet for hver den som her lever i tro. Jo mer vi møter av motgang og trengsel her-nede, jo klarere lyser håpets stjerne. Vi ser oppover med lengsel og forventning.

Imidlertid er det ikke nok å vite målet og se framover mot dette, vi må også vite veien til målet og gå denne vei om håpet en gang skal bli en realitet. Denne sannhet ble også lagt oss varmt på hjertet. Og her står vi kanskje ved det viktigste og vanskeligste punkt. For det er ofte vanskelig å finne veien og enda vanskeligere virkelig å ville gå veien. Her er det så mange hindringer for både unge og eldre. De mange hensyn. Hva vil den si og den? Og så våger de ikke å gå veien. Derfor gjelder det å bryte over tvert, slå inn på veien og følge den store Mester etter, utrette det Han kaller oss til, så vårt liv ikke skal bli forgjeves, men bære frukter til Guds ære.

Det var en fest å høre den vakre sang av

Jesus, det eneste

Jeg sitter i en krets av menighetsarbeidere i storbyen. Samtalen dreier seg om arbeidet. Det store spørsmål reiser seg: Hvorledes skal jeg bli mere frimodig i min gjerning? Da reiser en svar rusk seg. Hans hår er grånet i Herrens tjeneste.

Han siterer sangen:

«Jesus det eneste, helligste, reneste.»

Mannen står som henført. Minnene strømmer inn over ham. «Vet dere hvorledes den sangen ble til?» spør han, og så forteller han.

O. T. Moe, av sine venner kalt Lillemoe fordi han var så liten, var prest i byen. Av mange er han kjent som Blåkorsbevegelsens far i Norge.

Moe var en utrettelig arbeider i Herrens vingård. En dag går han ut på besøk. Inn i gårdene, opp trapper og ned trapper. Men hva er det i veien i dag? Det er som om alt mørkt og svart og syndig har sammensvoret seg mot ham.

Han kommer inn i en familie. Det dunster av vin og folkene er brautne og hovne. Ut igjen. Han synes det er så vondt.

Der borte bor jo noen unge folk. Kan han få hilse på dem? Ja, vær så god! Men der er det også galt. Utroskap, skilsmisse, disse uhyggelige ordene som bringer så meget vondt med seg. Et ødelagt hjem. Og så barna som skal vokse opp. Alt sammen «for eders hårde hjerters skyld». Moe kan intet gjøre. Ut igjen. Men så tungt livet er i dag. Trinnene hans er ikke lette lenger.

Men han må hilse på de i bakgården i «gråbeingårdene». Der er dårlige forhold, det vet han. Banker på. «Hvem er det?» roper en brutal stemme. Jo, det var da presten. Da

koret. Sangerne var svært villige til å synge både i kirken og på skolen.

Da gudstjenesten var slutt, dro folket til skolen hvor menighetsrådets damer ordnet med de materielle goder. Det har jo også sin betydning. Vi trenger ikke bare mat for sjelen, men også for legemet. Begge deler hører sammen, og ingen må forsømmes. På skolen fikk vi også begge deler.

Kjøpmann Nygaard talte om valget og gårdbruker Russås om «løsenordet» for himmelen.

Dessuten var det årsberetning og regnskap for de tre forskjellige menighetsråd. Dette viste at arbeidet i det forløpne år har gått sin jevne gang. Guds ord har vært sådd, og det vanlige arbeid har vært utført.

Må så Gud gi vekst og frukt i sin tid!

Til slutt vil vi rette en varm takk til alle som var med og spesielt til menighetsrådets damer.

kommer en hånende bemerkning, og døren blir slått igjen med et smell.

Presten står en stund og tenker. Så går han med tunge trinn ut igjen og hjemover. Hva kunne han vel gjøre? Anfektelsen begynner. Kunne det hele nytte noe? Han kommer hjem, går inn på kontoret. Der sitter han foran sitt skrivebord. Stille. Ganske stille! Hans tanker går fra det triste, mørke, fra tvilen mot Gud.

Da splintres mørket som lynet splintrer den mørke himmel.

Moe griper pennen og skriver:

«Jesus — det eneste, helligste, reneste» — og fortsetter:

Motganger møter meg, aldri du støter meg bort fra din hellige, mektige favn.

Slik ble denne vår kjære salme til. Vi har den nå i vår reviderte salmebok, og den synses meget i våre menigheter.

Det er en triumfsang i all sin ydmykhet. Mørket skal ikke regjere oss. Det vonde i verden skal ikke maktstjele oss. Vi har en Jesus som intet heller vil enn gi oss sitt hellegle, rene sinn.

Armann Bergh.

(I Søndeled menighetsblad.)

Gudstjenester

Søndag 17. juni kl. 10.30: Gudstjeneste i Heli kapell.

Søndag 17. juni kl. 12: Kirkekonsert med andakt i Spydeberg kirke.

Søndag 24. juni kl. 11: Høymesse i Spydeberg kirke. — Om ettermiddagen blir det stevne hos Kolbjørn Torp på Skårud.

Søndag den 1. juli kl. 11: Høymesse i Hovin kirke. Kirkebuss fra Svenneby.

Søndag den 8. juli kl. 11: Høymesse i Spydeberg kirke.

Døpte

3. mai i Hovin: Lisbeth, f. 4/10—50 av foreldre Oddvar Nybråten og h. Solveig Elfrida, f. Hansen, Solbergfoss.

6. mai i Spydeberg: Roar, f. 3/2—51 av foreldre: fab.arb. Olaf Svendsen og h. Gerd Anna, f. Martiniussen, Høgda.

6. mai i Spydeberg: Thor, f. 15/12—50 av foreldre: forpakter Arthur Konrad Berg og h. Hertha, Edel, f. Foli, Skjersaker.

3. juni i Spydeberg: Kai Arne, f. 24/1—51 av foreldre: skogarb. Olav Martiniussen og h. Gunvor Marie, f. Gressholt, Tronstad.

3. juni i Spydeberg: Thorfinn Alm, f. 26/10—50 av foreldre: skredder Waldemar Johan Espeid og h. Maily Charlotte, f. Alm, Brattvedt.

3. juni i Spydeberg: Inger Elisabeth, f. 30/3—51 av foreldre: gbr. Knut Unnerud og h. Marit Kristine, f. Heiås, Lund.

3. juni i Spydeberg: Eva Synøve, f. 5/2—51 av foreldre: snekker Erik Brødholt og h. Synøve Lillian, f. Fjeld.

3. juni i Spydeberg: Liv Marie, f. 29/1—51 av foreldre: ekspeditor Sigvard Oskar Johannessen og h. Ingrid, f. Sandaker, «Frankrike».

3. juni i Spydeberg: Mette Hilde, f. 13/4—51 av foreldre: Forpakter Emil Skjolden og h. Kari, f. Sorlie, Løvestad.

<p>Sverre Nilsen Spydeberg, tlf 136 a. Bilforretning og verksted.</p>	<p>E. A. Skullerud ass. landhandel. Spydeberg, tlf 15.</p>
<p>A.s Spydeberg Handelsforening Tlf. 13 og 120. Glass, stentøy, kolonial og bygningsartikler. Egen avdeling for skotøy og manufaktur.</p>	<p>Spydeberg Sparebank — Opprettet 1859 — Utfører alle alminnelige bankforretninger. Kontortid: Alle hverdager kl. 9—13 og fredag dessuten kl. 16—17. Tlf. Spydeberg 7.</p>
<p>Magnus Pettersen anbefaler store og små busser til turkjøring. Tlf. 69, Spydeberg.</p>	<p>Hans Alvim Kolonial — Glass — Stentøy — Kjøkkenutstyr. Spydeberg, tlf. 178.</p>
<p>Spydeberg Manufaktur T. Lunder. Klær, tøy, leketøy m. m. m.</p>	<p>Arne Nygaard ass. landhandel. Tlf. Godheim 224.</p>
<p>A. Lageraaen ass. landhandleri ved Myhra-krysset. Tlf. 145, Spydeberg.</p>	<p>Aksel Hestengen, Spydeberg Sportsforretning. Bensin, olje, gummi. Reparasjonsverksted. Tlf. 43</p>
<p>Dagny Ødeli, Spydeberg Melk og kolonialforretning. Spydeberg, tlf. 180.</p>	<p>Jens Buer Elektrisk forretning. Spydeberg, tlf. 146.</p>
<p>Einar Guddal Snekkerverksted. Karosserireparasjon — Dreining. Tlf. Spydeberg 198.</p>	<p>Spydeberg Stenhuggeri Konrad Jacobsen. Gravmonumenter m. m. Tlf. 205.</p>
<p>Aksel Sørby Kolonial — Manufaktur. Malerverer — Bygningsartikler. Tlf. Spydeberg 152.</p>	<p>Spydeberg Kjøttforretning Inneh. Brødr. Helle. Tlf. 184, Spydeberg.</p> <p>Kjøtt og flesk, alle slags deiger og pølsevarer, samt smørbrød-pålegg.</p>
<p>Lege Martin Schou Spydeberg, tlf. 105.</p>	<p>Hartvig Ruud aut. installatør Nyinstallasjoner og reparasjoner Tlf. Spydeberg 231</p>